

DE NATIONALE ORDE VAN ADVOCATEN EN HET WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 8 APRIL 1965 BETREFFENDE DE JEUGDBESCHERMING*

De Nationale Orde werd uitgenodigd haar opmerkingen over de werkzaamheden te laten kennen: de Nationale Orde is van oordeel dat het ontwerp van minister WATHELET waarover deze laatste toelichting heeft verschaft op de R.T.B.F. op zaterdag 13 februari 1993 reeds de toepassing is van de meer uitgebreide hervorming die thans nog wordt bestudeerd door de commissie CORNELIS, en die misschien slechts na geruime tijd zal gerealiseerd worden.

Dit 'mini-ontwerp' betreft een belangrijke wijziging van de Wet van 8 april 1965 op basis van meer repressieve modellen uit het buitenland die de ontwikkeling van de jeugddelinquentie in deze landen blijkbaar niet gunstig hebben kunnen beïnvloeden.

Het gaat zeker niet om een 'mini-ontwerp' dat werd voorgesteld als zijnde een overgangswetgeving, en het ontwerp beperkt zich niet tot de reglementering van dringende bepalingen.

Het is evident dat de juiste bepaling van organen die de jeugdrechtbank kunnen vatten dringend noodzakelijk was om de uitvoering van de decreten toe te laten; zo is het eveneens noodzakelijk dat onze wetgeving zich aanpast aan de voorschriften van internationale wetgeving betreffende het respect voor de rechten van de verdaging (aanwezigheid van de advocaat, toegang tot het dossier, termijnen, ...).

Maar deze doelstellingen mogen niet leiden tot een 'repenalisatie' van de jeugdbescherming zonder diepgaande reflectie en studie, en dit onder het mom van de hoogdringendheid.

De Nationale Orde meent dat een dergelijk belangrijke wijziging een ruim debat vereist en dat een blijkbaar overhaaste stemming van dit 'mini-ontwerp' ontoelaatbaar is.

De afschaffing van *artikel 53* van de Wet van 1965 (mogelijkheid tot opsluiting) wordt naar latere datum uitgesteld, en dient beslist te worden door de Raad van ministers, hetgeen wij ten zeerste betreuren.

Het artikel 53 dient afgeschaft te worden, hetzij onmiddellijk, hetzij op een nabij vast bepaald tijdstip (b.v. 1 januari 1994) en dit omwille van de negatieve gevolgen van de opsluiting van minderjarigen, zoals bijna unaniem door alle criminologische studies wordt bevestigd.

De uithandengeving ten voordele van de gewone rechtsmachten wordt op slinkse wijze vergemakkelijkt.

* Dit standpunt van de Nationale Orde van Advocaten werd geformuleerd door Meester Marie B. BERTRAND en door Meester Christine JACOBS en overgemaakt aan de advocaten-senatoren en de voorzitter van de Commissie van Justitie van de Senaat.

Het is ontoelaatbaar dat een jeugdrechter een dossier kan uit handen geven, zonder dat hij verplicht is een medisch-psychologisch onderzoek te bevelen en binnen een termijn die een grondige studie van het dossier niet toelaat.

Het 'mini-ontwerp' voorziet in artikel 18, vijfde paragraaf een *zekerheidsmaatregel* (de opsecreetstelling, en dit strenger dan voor een volwassene), die van aard is het pedagogisch werk van de opvoeders van de Gemeenschappen met het oog op de wederopname in de maatschappij te ondergraven: wanneer de rechter het verlaten van de instelling verbiedt, veronderstelt hij dat het educatief werk niet voldoet en beperkt hij de vrijheid van de jongere onder voorwaarden die strenger zijn dan een opsluiting.

Het 'mini-ontwerp' had nochtans 'het paard van Troje' kunnen zijn voor het ambitieuze hervormingswerk dat werd toevertrouwd aan de commissie CORNELIS. De Nationale Orde vreest echter dat het werk van de huidige commissie CORNELIS in de lade zal blijven liggen.

De Nationale Orde wenst derhalve Uw dringende aandacht te vragen voor de belangrijkheid van dit ontwerp, dat van aard is de filosofie van de Wet van 1965 te veranderen zonder dat een ruim debat heeft kunnen plaatsvinden.